

Szente B. Levente
(élni, lehet-e?)

csendesen,
 szelíden,
 panasz nélkül
 élni, lehet-e?
 majd elmúlni szépen,
 ha már, meghalni
 úgysis megtanított Isten régen.

levetkőzni a sok hazugságot,
 az összetest, mi cicomás,
 mi pírral és kínban készült,
 hideg-meleg, vagy élő volt
 és lett halott anyag.
 minden bőrt, rétegről
 rétegre leszámolni,
 csak le vele –
 egészen

a vérig, a csontig tépett,
 megalázott, meggyalázott lélek,
 szívtelenül kivesézett,
 lemeztelenített valónkig

látni, érezni, emlékezni
 szeretve lenni
 végre.

Majd elválnak

majd elválnak –
 elválnak szépen minden, mint bőr a hústól

az inak, idegek, minden szövet
 ahogy lecsusszan a csonttól

pazarul, hanyagul
 mint a házirend és a gyermek

vagy az utcán kézfogás után egy-egy ember
 majd elválnak –

fog-e fájni, ha a nehéz viselet is elkopik
 és fogásra kerülnek a kalapok

Jégtündérek

És gyúl az égben
 az esti fény

száll, csak száll, kering benne
 ezernyi szép hópehely

ragyogva csilingelnek,
 míg lassan jégtündérek lesznek –

csak álmainkban térnek vissza,
 haza, az ég és a föld közé.

Szembe jöttek

(azok emlékére, akiket méltatlanul elfeledtek)

elindultak és mentek,
mások velük szembe jöttek

előre, hisz egyformák vagyunk, csak előre, sosem oldalra,
hátra nézni már nem tilos a vesztesnek, győztesnek

üzenni kell néha azoknak, akik célt értek,
esetleg az otthon maradottaknak, végre

elindultak hát, és mentek,
vissza, a sötétség előtti időkbe.

(az igaz szónak)

ha elfárad az ember
a köröttünk levő sátáni ragyogásban

amit felépítettél
enyészetté lesz minden

ha égbe nyúlnak utánad a fák
a teremtő árnyakból lett krisztus koronák

a szent élet vagy a halottaknak
kijáró tisztelet csak úgy
maradjon örök

ha kitörölhetetlen emléke lesz
békés csillaghullás alatt az igaz szónak -
a behunyt szemű csóknak

Lipcsei Márta
Őszi képek

Az utóbbi időben nem szeretek tükörbe nézni
úgyis csak az elmúlás nyomait látnám
pedig milyen szép színeket, színárnyalatokat
hoz létre az ősz, a természet ősszel is megszépül
tud vetkőzni sárgán, vörösen, barnán
az őszi ködök jól ködösítik a táj hepehupáit
a folyó vizek a szemnek és egyéb szerveknek
megnyugtatót hoznak és vezetnek a számtalan
árnyalattal üzenő lejtők párás forgatagában
ha lehetne, akkor a földnek hízelegve sétálnánk
hálát adva az emelkedő sárgának, a merengő szélnek,
a réteges lila cserjéknek, hogy a kiegyensúlyozott
magányt elősegítve az emberi gerincnek való univerzumot
biztosítják, s az égre feszülő földöntúli sávok
emberi jelentését, mint a szilárdság éghajlatát erősítik.

Európai ősz

November vége, az évszak éppen most vált hidegre
a világ feketemacska szépségversenyt rendez
péntek 13.(ne legyünk babonások) a terrorista támadás Párizsban 130 halottal
és több száz sebesülttel ér véget,
télre vált a táj, szellemi hóviharak várhatók
a kortárs élet a migránsáradat szennyes világából építkezik
a tévhitek didergő elágazásokhoz érnek, míg a bamakói merénylet éled
az európai államok tanácskozásokat tartanak
hogy együtt fejlesszék téveszméik vírusait.